

З УКРАЇНОЮ В СЕРЦІ

Тривожне воєнне літо 2023-го.
Двоє хлопців зупинились біля великого бігборду, з якого сумно дивився на них гарний сивочолий чоловік.

- Дивись – Матей Чорноморець! – вигукнув один із них. – Адже ти Матей Чорноморець!
- А це мій дід, – відповів другий юнак – Матейко Чорноморець.
- А чим він заслужив таку честь?
- Він дуже любив Україну.
- Я теж люблю Україну.
- А що ти зробив для неї?
- Не знаю. А що зробив твій дід?

Українські волонтери стали героями всеукраїнської кампанії «Згуртовані». Біля Київського військового шпиталю по вул. Госпітальна було встановлено бігборд з 73-літнім волонтером Матеем Чорноморцем

ОДИН ІЗ СОРОКА МІЛЬЙОНІВ

Матей Петрович Чорноморець народився на Херсонщині в с. Збур'ївка Голопристанського району (нині окупована територія лівого берега Дніпра) в сім'ї потомствених рибарів. Батько – член риболовецької артілі, мати – домашня господиня.

Дитинство, шкільні роки пройшли в зросійщеній Херсонщині, але сім'я свято зберігала українську мову та звичаї. Десятий клас зі срібною медаллю закінчив у фізико-математичному лиціє при Київському університеті. Далі – фізичний факультет КДУ (кафедра оптики) і направлення в аспірантуру в Інститут фізики Академії наук у відділ фотоактивності (зав. **М.Т. Шпак**) під опіку молодшої перспективної вченої, щирої українки **Ніни Іванівни Остапенко**. Захист кандидатської дисертації на тему «Спектроскопія направлено деформованих кристалів нафталіну», результативні наукові пошуки у відділах електроніки твердого тіла (зав. **О.Г. Сарбей**) та фізики магнітних явищ (зав. **С.М. Рябченко**).

Матей Чорноморець зробив помітний, іноді вирішальний внесок у низку важливих наукових розробок, наприклад у макування системи лазерного виділення пошукованих ізотопів (ВЕТТ). Виконав ряд важливих робіт з питань критичного струму у плівках високотемпературних надпровідників.

Не лише роботою і наукою жив Матей Петрович. Життя вносило свої корективи – підросли діти, появились онуки, а з ними нові надії, нові інтереси. Походи по історичних місцях України, участь у громадських справах. Майдан – то не просто відвідини й чергування, то поклик душі. І допомога майданівцям переросла в святий обов'язок. Відтепер все підпорядковувалось єдиній меті – допомогти українцям стати українцями, стати хазяїнами в своїй країні.

Почалася російсько-українська війна, почалося випробування українців на міцність. Як і тисячі справжніх патріотів України, Матей Петрович вважав, що для перемоги потрібна боротьба зі зброєю в руках, якщо ти молодий і здоровий, або всемірна допомога армії, аби вистояти в цій страшній боротьбі. І допомога повинна бути добровільною, посиленою і постійною.

Ось як відзиваються фундатори громадської організації «Повернись живим» про М.П. Чорноморця: «**Матей Чорноморець – один з найдавніших благодійників «Повернись живим».** Ще з часів Революції Гідності науковець перераховував 10 % від своєї пенсії на потреби Майдану, а коли почалася російсько-українська війна, то зрозумів — цього недостатньо. З 2014-го року пан Матей 30 % від пенсії донатив на військо, зокрема і Фонду «Повернись живим». Всі ці роки він підтримував нашу армію гривнею, бо був певен, що кожен повинен зробити свій внесок у боротьбу за свободу і незалежність України.

«Немає маленької допомоги. Кожен, хто підтримує свою країну та армію, – гідний поваги».

Ці слова стали особистим переконанням, основою світогляду Матея Петровича Чорноморця».

На превеликий жаль, після тяжкої затяжної хвороби, 14 квітня 2024 року Матей Петрович на 75-ому році пішов з життя. Попощатися з визначним науковцем, вірним сином України прийшло багато друзів і шанувальників. ■

Євгенія Рябченко
редактор журналу «Світогляд»,